

[Alfred Jensen.]

trods disse mangler og trods disse kritiske bemærkninger vil stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 60; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for regnskabsåret 1956-57.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4634).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4761).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Politiets ledelse m. v.).

(Første behandling findes i tidenden sp. 4371, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1117).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Edel Savnte): Udvalget indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forbud mod visse fyrværkeriartikler.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3349, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1115).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): Udvalget har holdt 4 møder og har herunder haft et samråd med justitsministeren. Der er i udvalget modtaget en deputation fra Foreningen af Fyrværkeri-Fabrikanter og -Grossister i Danmark samt en skriftlig henvendelse fra Kolding Fyrværkerifabrik.

Justitsministeren har stillet 2 ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget. Ved ændringsforslag nr. 1 forhøjes det i § 2 fastsatte maksimale indhold af sortkrudt i satsen for raketters vedkommende fra 5 g til 7,5 g. Det hænger sammen med, at 5 g nitratsats er lig med 25 g sortkrudt, og nitratsatsen er i lovforslaget anført med 1,5 g.

Ved ændringsforslag nr. 2 til § 3 foreslås indføjet et nyt stk. 1, sålydende:

„Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på militære myndigheder og andre offentlige myndigheder, der anvender fyrværkeri som led i deres virksomhed.“

Denne tilføjelse er foreslået for at undgå misforståelser, og ændringsforslaget medfører, at foruden forsvaret og civilforsvaret undtages også retningsvæsenet, fyrværgsvæsenet og statsbanerne fra lovens bestemmelser.

Et flertal i udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med de nævnte ændringer. Et mindretal, de ærede medlemmer hr. Kr. Juul, hr. Helge Larsen og hr. Lorentzen, kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og vil motivere sin stilling her ved anden behandling.

Jeg skylder at oplyse, at efter at betænkningen er afgivet, har formanden for udvalget modtaget en henvendelse fra de ærede medlemmer fru Hanne Budtz og hr. Vagn Bro, og jeg går ud fra, at udvalget herefter må holde et møde inden tredjebehandlingen.

Vagn Bro: Jeg kan slutte mig til de bemærkninger, udvalgets ærede ordfører har

fremført angående de to ændringsforslag, der er stillet.

Derefter må jeg blot gøre opmærksom på, at i det sidste udvalgsmøde blev der såvel fra konservativ som fra venstres side fremført betæneligheder med hensyn til de lagre af fyrværkeriartikler, som ligger hos fabrikanterne og er forfærdiget inden den 20. februar i år. På dette tidspunkt havde man nemlig hørt fra det høje justitsministerium, at nu kunne der ske en ændring. Når vi har ment, at den foreslåede ordning kunne passere, var det på grund af oplysninger, der gik ud på, at man formentlig kunne anvende de forfærdigede bomber til andre ting. Nu er der imidlertid kommet til den højtærede justitsminister og til udvalget en dokumentation vedrørende dette spørgsmål, og jeg finder, at dette spørgsmål må løses, hvad også udvalgets ordfører var inde på. Vel mener jeg, at denne lovgivning er god, ellers ville jeg ikke støtte den, men et år fra eller til kan jeg ikke erkende skulle være livsvigtigt for Danmark, og derfor håber jeg, at vi mellem anden og tredje behandling kan få dette spørgsmål bragt ud af verden, for ellers må jeg tage forbehold, og så er det muligt, at der på dette punkt bliver så mange, der tager forbehold, at vi slet ikke får loven, og det var egentlig ikke meningen.

Hanne Budtz: Jeg er enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Vagn Bro fremkom med, og vil blot yderligere erklære mig enig i udvalgets ærede ordførers udtalelse om, at vi må have en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling for derunder at få oplysninger om, hvilke lagre fabrikanterne ligger inde med, så at vi kan få den rigtige afgørelse vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet for denne lov.

Helge Larsen: Baggrunden for ændringsforslag nr. 1 er jo en henvendelse fra fyrværkerifabrikanterne, hvori man gør opmærksom på, at de raketter, der ville kunne fremstilles efter lovforslaget, ville være raketter uden nogen sluteffekt og derfor være en fagmæssig misforståelse. Det går naturligvis ikke an i en rumfartstid at lave raketter, der er en fagmæssig misforståelse, så jeg anbefaler af fuldt hjerte, at man for-

[Helge Larsen.]

højer maksimumssatsen i raketter fra 5 g til 7,5 g sortkrudt.

Jeg skal i øvrigt også anbefale ændringsforslag nr. 2, hvorefter man undtager militære og andre offentlige myndigheder fra lovforslagets forbud; og jeg ved fra udtalelser af den højtærede justitsminister, at man også vil gøre undtagelser for Tivoli og folkefester, hvor fyrværkeri vil blive anvendt.

Jeg må derefter erkende, at håbet om de støjdæmpende virkninger af loven fortoner sig en del. Tilbage bliver i og for sig kun indgrebet over for det egentlige nytårs-skyderi, og som jeg har sagt ved første behandling, finder jeg det af en så harmløs karakter, at vi ganske kan undlade at gøre indgreb over for det.

Jeg forstår nu på det ærede medlem hr. Vagn Bros bemærkninger, at det ærede medlem er kommet i visse vanskeligheder. Det forekommer mig, at det ærede medlems optræden i denne sag minder mig om Celestin-Floridor. Snart har det ærede medlem været på forargelsens vej, til andre tider har det ærede medlem været inde på at tage hensyn til erhvervslivet og dets ønske om at kunne afsætte, hvad man har produceret, og dets deraf følgende forslag om, som det hedder i henvendelsen fra fyrværkerifabrikanterne, at udskyde lovens ikrafttræden til den 2. januar, og det ærede medlem var jo nu inde på at udskyde ikrafttrædelsestidspunktet et helt år.

Jeg har fulgt disse forhandlinger med meget stor interesse, og de har egentlig bekræftet, hvad jeg allerede tidligere vidste, at det er farligt at omgås sprængstoffer og fyrværkeri. Det forekommer mig, at man kan sige om det ærede medlem hr. Vagn Bro, at det ærede medlem måske ikke har fået svedet håret og øjenbrynene af i denne omgang, men dog står i en lidt derangeret forfatning; dette bekræfter den opfattelse, jeg har gjort gældende tidligere, at man skal overlade til fagfolk at beskæftige sig med sprængstoffer, ellers frister man let svage sjæle til at forsøge sig på egen hånd. Og dermed skal jeg anbefale at stemme mod lovforslaget.

Aksel Larsen: Jeg må jo — måske en god, måske en dårlig vane tro — begynde

med at kværulere. Ved første behandling fik jeg et meget højtideligt løfte fra den højtærede justitsminister om, at selv om jeg ikke kom ind i udvalget, skulle jeg nok få lejlighed til i en vis grad at deltage i udvalgsarbejdet for at kunne blive noget sagkyndig med hensyn til, hvor store eller små knald der kunne laves af de foreslåede sprængsatter. Jeg ved ikke, om udvalget har foretaget en sådan undersøgelse; jeg har hverken hørt eller set noget til det. Jeg har i hvert tilfælde ikke modtaget nogen indbydelse fra den højtærede justitsminister, og det skuffer mig ærlig talt, fordi jeg hidtil har regnet med, at den nuværende højtærede justitsminister er en ordholdende mand.

Dernæst havde det været ønskeligt, om den højtærede justitsminister, der så at sige selv var med til at fremskaffe en bestilling på dette lovforslag, havde sørget for, at det var ordentligt gennemarbejdet i justitsministeriet af de til justitsministeriets rådighed stående sagkyndige, så at man ikke skulle være nødt til at komme med sådanne ændringsforslag, som nu er stillet. Nu hører jeg, at hvis man ikke ændrer satsen fra 5 g til 7,5 g bliver der ingen sluteffekt ved disse raketter. Det mener det ærede medlem hr. Helge Larsen at vi ikke kan have i en sputniktid. Jeg ved ikke, hvorfor vi ikke kan det; i et land, der er adskilligt større end Danmark, har man opsendt en del raketter uden større sluteffekt, og det synes at gå endda. Men bevares, det kan være, vi skal forsøge at klare os noget bedre! Jeg kan ikke have noget mod dette ændringsforslag, men jeg synes, at justitsministeriets embedsmænd burde have været opmærksom på dette forhold, før de udarbejdede lovforslaget.

Ændringsforslag nr. 2 er stillet, fordi man er blevet opmærksom på, at der er en del offentlige myndigheder, som anvender fyrværkeri som et led i deres virksomhed. Undskyld jeg siger det, men det kunne ministeriet jo godt have været klar over forud. Skulle jeg følge mit hjertes indskydelse, ville jeg foreslå, at hjemmevernet i hvert fald ikke skulle have lov til at bruge fyrværkeri. Jeg kan ikke se, at hjemmevernets støjende virksomhed med fyrværkeri på nogen som helst måde

[Aksel Larsen.]

har nogen betydning, men det hænger selvfølgelig sammen med, at jeg ikke anser hjemmevernet for at have nogen som helst forsvarsmæssig betydning. I øvrigt vil jeg nu overlade til de udvalgsberettigede partier at afgøre, om disse ændringsforslag skal vedtages; det kan ikke være vor sag.

Med hensyn til lovens ikrafttrædelsestidspunkt har det ærede medlem hr. Vagn Bros nuværende stillingtagen interesseret mig meget. Hvis det nu ikke havde været i det Herrens år 1958, men i 1933, er jeg temmelig sikker på, at jeg i en sådan situation ville have stillet et forslag til motiveret dagsorden, sålydende: „Når det ærede medlem hr. Vagn Bro har fundet sine egne ben, går man videre i behandlingen af sagerne“. Det ville jeg vel have gjort for 25 år siden, det gør jeg ikke nu; man bliver efterhånden noget mere sat, og dertil kommer, at man ikke skal dreje kniven rundt i såret.

Man har som sagt ikke været tilstrækkelig orienteret, før man tog dette initiativ, og jeg ved ikke, om man er i stand til fra nu af og til på onsdag at skaffe sig de oplysninger, der er brug for, så at man kan tage endelig stilling til lovforslaget, ellers bliver vi nødt til at udsætte sagen til efteråret.

Endelig tillader jeg mig at spørge den højtærede justitsminister, om ikke det er således, at fyrværkerifabrikation og spørgsmålet om fyrværkerisagers knaldeffekt hidtil — i hvert tilfælde i nogen grad — er blevet reguleret ved justitsministeriel bekendtgørelse. Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, har jeg et tillægsspørgsmål, sålydende: når man hidtil har kunnet klare sig med en justitsministeriel bekendtgørelse, hvorfor i alverden skal man så have en lov, som er langt tungere at arbejde med og langt vanskeligere at ændre, hvis der indtræffer en situation eller kommer momenter frem, der kunne gøre det formålstjenligt at få ændret bestemmelserne?

Kr. Juul: De to ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget, har jeg ingen bemærkninger at gøre til.

Der er vist en del mennesker både her i salen og udenfor, der vil sige som så, at det er unødvendigt for folketinget at beskæftige sig med den slags narrestreger, der her er tale om. Mon det dog virkelig skulle være nødvendigt for lovgivningsmagten at blande sig i nytårsskyderiet? Det vil sikkert virke på mange som et pudsigt fyrværkeri i en situation, hvor folketinget henimod slutningen af en samling er stærkt belastet med arbejde og problemer, som er alvorlige nok.

Det er min opfattelse, og den dækker mindretallets, at forbuddet mod fremstilling af visse fyrværkeriartikler udmærket kan spares. Det med at skyde nytår ind er en uskyldig fornøjelse for ungdommen og for resten for en hel del ældre med. Det er nu engang blevet en dansk facon at sige tak til naboen for det gamle år på og ønske ham god fremgang i det nye, og har man en god nabo, skal han have et stort knald! Hvis nu ministeren med det indgreb, der her agtes foretaget, vil søge at hindre folk i at byde nytåret velkommen med en anstændig salut, kan jeg godt tænke mig, at det hele ville mislykkes for ministeren.

Ministeren siger selv i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, at de forbud, som hidtil har været udstedt mod salg af fyrværkeriartikler omkring nytår, fra 1. november til midt i januar, har været virkningsløse. Det vil nok gå lige sådan med det, der her er tale om. Hvis en knægt ikke kan købe en kineser hos købmanden, er han nok i stand til at lave en selv, og det kunne måske hælde, at de unge kunne komme i tanker om det, hvis ministeren formener dem adgang til at gå hen og købe fyrværkeri. Jeg må gøre ministeren opmærksom på, at hjemmefremstilling af fyrværkeriartikler kan rumme en fare, hvorimod den kontrollerede fremstilling er absolut farefri, og derfor kan

[Kr. Juul.]

ministeren risikere ved det lovforslag, han her ønsker vedtaget, bogstavelig talt at komme fra asken i ilden. Det er min opfattelse, at vi ikke skal have flere forbud end højst nødvendigt. Det, der her er tale om, er absolut unødvendigt.

Endelig mener jeg — noget, som også er nævnt af tidligere talere — at det betyder et utidigt indgreb over for de fabrikanter og handlende, som på nuværende tidspunkt måtte ligge med et lager, et utidigt indgreb over for dem, hvorved folketingset påfører dem et tab, som er uden saglig begrundelse.

Alt i alt mener jeg, at folketingset bør afstå fra det forbud, der her er tale om, og lade ungdommen og befolkningen i det hele passe sig selv med hensyn til, hvordan de vil holde nytårsfest. Jeg anbefaler derfor, hvis lovforslaget nogen sinde kommer til tredje behandling, at stemme mod det.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Vagn Bro, at jeg naturligvis er helt klar til i udvalget mellem anden og tredje behandling at drøfte spørgsmålet om lovens ikrafttrædelsesdato. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at truslen om et sagsanlæg, hvis lovforslaget gennemføres, naturligvis er en tom trussel. Det er klart, at der ikke er noget grundlovsstridigt ved at gennemføre denne lov, men der kan anføres visse billighedsbetragtninger, og jeg er derfor meget villig til at forhandle om udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet; denne bemærkning gælder naturligvis også det ærede medlem fru Hanne Budtz.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen var imod forslaget og har hele tiden været det, og jeg forstår, at han er glad og stolt over sin konsekvente holdning. Jeg har jo hele tiden været betænkelig, fordi det radikale venstre valgte netop det ærede medlem til ordfører, da jeg har forstået, at han måske er den mest — hvad skal vi sige — forsvarsvenlige i gruppen, og så var jeg bange for, at han skulle misforstå forslaget og tro, at det var vendt mod forsvaret. Derfor har jeg stillet ændringsforslag, for, om jeg så må sige, at lokke det ærede medlem ind i båsen.

Det er rigtigt, at jeg ved første behandling sagde til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at hvis vi arrangerede nogle demonstrationer, ville jeg meget gerne invitere det ærede medlem. Der var ingen stemning for demonstrationer, og derfor beklager jeg ikke at kunne få dette hyggelige samvær med det ærede medlem. Vi må tage revanche en anden gang, dog ikke mellem anden og tredje behandling.

Det ærede medlems bebrejdelser mod justitsministeriet for, at ændringsforslagene ikke var indarbejdet i lovforslaget, må jeg tage på mig.

Det saglige spørgsmål, det ærede medlem stillede, vil jeg gerne besvare derhen, at tidligere bekendtgørelser jo har haft deres grundlag i brandlovgivningen, som ikke kan dække gennemførelsen af dette forbud. Derfor dette særskilte lovforslag.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Kr. Juul, at det var ikke mit indtryk, at det ærede medlem betragtede sagen som en lille sag; så ville det ærede medlem ikke have holdt så lang en tale. Det er jo sjældent, at vi har den glæde i det høje ting at se det ærede medlem på talerstolen, og derfor forstår jeg, at dette er en sag, som ligger ham varmt på hjerte og i hvert fald for det ærede medlem selv er en stor sag. Jeg er fuldstændig klar over og har sagt, at gennemførelsen af en lov af denne karakter kan inspirere til at fremstille hjemmelavet fyrværkeri; jeg erkender den risiko, der dermed er forbundet, men jeg tror, det ærede medlem overser den betydning, loven i andre henseender alligevel kan have ved at være instrument for politiets indgriben, hvor en sådan må anses for nødvendig.

Når det ærede medlem nu vil give mig alene ansvaret for lovforslagets fremsættelse — jeg vil med glæde stemme for det — beder jeg dog det ærede medlem erindre, at det var folketingset, der vedtog, at et sådant lovforslag skulle fremsættes, og jeg erindrer ikke, at det ærede medlem dengang protesterede mod forslaget til folketingsbeslutning.

Vagn Bro: Det afgørende for mig er, at den højtærede justitsminister har erklæret sig rede til forhandling. Herefter nærer jeg ikke tvivl om, at denne sag i løbet af et par dage vil blive ordnet.

[Vagn Bro.]

Jeg lægger overmåde megen vægt på, hvad det ærede medlem hr. Kr. Juul siger, og selv om dette er en mindre sag, skal den naturligvis behandles, men rent sagligt vil jeg sige til det ærede medlem, at jeg har set ulemperne ved alt dette fyrværkeri. Jeg forsikrer det ærede medlem, at den uskyldige fornøjelse at hilse på naboen og andre ikke bliver berørt ved loven; men jeg har set, hvorledes de store slag, de store knald, har medført, at de umælende væsener har faret rundt, og at mange af dem er kommet hjem i en tilstand, hvor de ikke har været sig selv, og jeg har set mange kvinder og ældre folk være meget påvirket . . . (*Munterhed*). Ja, vi drøfter jo ikke beværterloven i dag; påvirketheden har altså relation til chokene nytårsaftens. Jeg anerkender det ærede medlem hr. Kr. Juuls betragtninger, men jeg ønsker også mine anerkendt. Det er jo også således, at det danske politi i sin helhed er gået ind for lovforslaget.

Må jeg så endelig — idet jeg forbigår disse tanker om dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på; det er så længe siden, vi har set noget fra den side, så det havde såmænd ikke gjort noget — til hr. Helge Larsen sige, at det var morsomt at høre ham tale, og jeg vil da også håbe, at pressen vil fortælle om det morsomme, det ærede medlem sagde om Celestin og Floridor. Men må jeg bede det ærede medlem og det høje ting erindre, at jeg er enig i dette forslag, og det har jeg været hele tiden, men kun på betingelse af, at berettigede interesser ikke bliver krænket. Det er et spørgsmål om grundlovens bestemmelser vendt mod ekspropriation, og det er kun på dette punkt, at jeg ønsker vi alle kan blive enige.

Aksel Larsen: Jeg ved ikke, hvad det er for umælende væsener, det ærede medlem hr. Vagn Bro har set fare rundt og komme forvirrede og ødelagte hjem en nytårsaftens. Det er vel hundene, han tænker på; som politimester er han formodentlig sagkyndig på hundelovgivningens område. Jeg er ikke sikker på, at hunde har lov til at fare rundt uden at være under kontrol eller i

bånd, og så skulle det ærede medlem hellere tage sig af dem, der overtræder hundeloven, i stedet for at benytte deres lovovertrædelser som argument for et inderlig overflødigt lovforslag.

Det ærede medlem nævnte videre ældre kvinder. Man kan komme med alle mulige argumenter i den retning. Jeg vil have lov til at gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, at jeg tror, der bliver lige så megen utilfredshed med nytårs skyderiet, lige så mange indsendere til aviserne og lige så mange breve til politimestre og justitsministeren som hidtil, selv om man, således som man vil forsøge det med denne lov, reducerer knaldets størrelse. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvor højt et enkelt knald er; en serie af knald kan virke langt voldsommere end et enkelt, højt knald. Nu aner jeg ikke, hvor høje knaldene vil blive, men jeg må sige, at jeg har ikke så forfærdelig stor respekt for de løfter, man giver om en fredelig nytårsaftens, rent bortset fra at jeg ikke synes, nytårsaftens har været så ufredelig i de senere år. Jeg giver ikke så meget for de løfter, når udvalget ikke engang aner, hvor højt et knald 7,5 g af det ene eller det andet materiale kan give og man ikke engang har foretaget en sådan undersøgelse. Jeg kan altså ikke bebrejde justitsministeren, at han ikke har været med til at foretage eksperimenter, da man ikke har villet være med til at foretage dem, men derfor kan det godt være, at justitsministeren og jeg får et meget behageligt samvær. Jeg håber, at vi får det mellem anden og tredje behandling. Jeg synes, at udvalget skal tage sig rigtig god tid til sit arbejde mellem anden og tredje behandling; så når vi alligevel at få det samvær, højtærede minister!

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, §§ 4-7 og lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillæg til lov om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4520, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1215).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om etablering af jernbane- og automobilfærgefarten over Femer Bælt, udgående fra Rødby Havn, med tilhørende jernbane- og motorvejsforbindelser.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3663, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1141).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Horn): Af udvalgets betænkning, som er afgivet allerede den 22. maj, vil man se, at udvalget har været

ude at besigtige de enkelte arbejdsområder, der her er tale om, ligesom udvalget har haft samråd med både finansministeren og trafikministeren.

Der er ikke anledning til for mig at gøre så forfærdelig mange bemærkninger, idet der i udtalelserne i selve betænkningen og også i høj grad i de bilag, der følger betænkningen, gøres rede for de forskellige spørgsmål, som udvalget har drøftet. Jeg skal derfor kun knytte et par bemærkninger til to punkter. Det første er det under førstebehandlingen og i udvalget af partiet venstre rejste spørgsmål om at få en opstilling over regeringens investeringsplaner på dette område. Finansministeren oplyste over for udvalget, at sådanne planer var under udarbejdelse, og at man håbede i løbet af forholdsvis kort tid at kunne forelægge en sådan opstilling for finansudvalget, men han tilføjede — og det har flertallet været enigt i — at denne linje, denne rute, bør placeres som nr. 1 i den rækkefølge, der eventuelt må være tale om at placere de enkelte arbejder i. Flertallet har derfor taget disse oplysninger til efterretning.

Det andet spørgsmål, som navnlig har været drøftet, er forståelsen af den kontrakt, som er indgået mellem de danske statsbaner og den tyske forbundsbane. Spørgsmålet er, om de danske statsbaner ved aftalerne om Femernruten har indgået forpligtelser, som kan få indflydelse på Store-Bæltsoverfarten.

Som den højtærede trafikminister oplyste ved første behandling, blev det også i samrådet slået fast, at det, kontrakten indeholder i så henseende, kun er en forpligtelse for de danske statsbaner til ikke at boykotte den nye rute ved en særlig takstpolitik på Store-Bælt, og det er der vel ingen der har noget at indvende imod.

Det var ganske pudsigt, at adskillige blade benyttede lejligheden til at blæse dette forhold op. De samme blade havde jo netop tre uger i forvejen understreget, at regeringen havde taget forbehold, da tyskerne fremkom med dette ønske, så man vidste i og for sig godt, hvordan sagen hang sammen, men der kunne altså alligevel laves noget kunstigt på dette område.

Mindretallets ændringsforslag må vi fra flertallets side anbefale at stemme imod.